

ένος ἀπογευμα-
τινίου γεγραφεῖ ἐκ Γα-
λίας εἰς Ἀλγέριον
τὴν... Γῆν τοῦ
ὄν, ὁ ἀπεσταλ-
μένος ξεύρει ἀ-
κόμῃ τὸ μυθολο-
γεῖσθαι ἀβεσμέ-

E

Τὸ διὸν ἀρχεῖον ἀποτελεῖται ἐκ ἐννηνθίου δύο φακέλων, ἀρίστα ταξινομημένων. Αἱ χειρόγραφοι ποιεῖσθε τοὺς ὅλους ὅταν εἶναι ἀπὸ τοὺς ἄλλας κακογράφους καὶ συνεπὶ δυσανάγνωστοι. Πρέπει να σημειωθῇ ὅτι οἱ πρῶτοι Βασιλεῖς μας, διὰ φύλαξαι ἐπιμελῶς διὰς τὰς αἰτήσεων καὶ ἐπιστολάς, τὰς ὁποίας ἐλάσθον ἐξ Ἑλλάδος μετὰ τὴν ἐκθρόνισιν τὸν μὲ ἐπισυνημμένας τὰς ἀποπτήσεις.

Καὶ τοὺς θεματοῦς τούτους καὶ αὐτὴ ἐ-
 τέρου τις αὐτῆς πρὸς αὐτὸν ἔχω καὶ ἀν-
 φέρω τίνα πρὸς τὴν ὑπερβολὴν Μεγαλε-
 οπεία, ἀλλὰ ποσορικῶς, ὅταν αὐτὴ ἤ-
 θελῃ ἐλδοκῆσαι καὶ προσκαλεσθῇ εἰς τὰς
 Ἀθήνας καὶ ἐπιτρέψῃ να ἐμφανισθῇ ἐ-
 ναντίον τῆς οὐτοπρῶνόμενης καὶ ἀρ-
 σιωμένης εἰς τὸν θρόνον αὐτῆς ὑλίκως
 τῆς. - καθ. γ. 26 H 4.

1867-1868

...κτικῇ
...ῆς οὐδέτε
...ιτητῆς
...κατέβ
...ρήτην
...ορικά
...ρηγῆς
...ὶ νὰ με
...παρ' ὅτι
...δέχομαι
...θανικά,
...ερά,
...ως ἔπε
...καὶ ἐγ
...μδαίνει
...γκασθῶ
...κασθῶ
...λα ἀνι
...ἀ ιδαν
...αίας,
...νὰ μου
...ατι τῇ
...ς ἀτα
...ναστα
...εται ἡ
...ς:
...τω ἡ
...θρῶ
...λωμε
...ίων κ
...μὲς
...δὲν ὅ
...τε ἰδε
...ς ὡμ
...πρὸς γενι
...ημα, κήρυγμα
...ν καὶ τίποτε
...κόν, ἐσὼ δ' φοι
...ἀ ιδανικά σου
...τος τὰ ἐπῆρα
...ημα μου καὶ ἐ
...οὺς πατριωτι
...ἐνθουσιασμοὺς
...ιδέας ὡς λά
...έγω ἀπλούστα
...κινούν αἱ ἐπα
...εἰ δ' ἔχουν
...ὁ π
...χωρῶ. Φοιτη
...Καὶ ἐπειδὴ ὁ
...πεται ποῦ καὶ
...θὰ τὰ σπῶ
...ὴν προσπάθησε
...σθῆς εἰς τὸν
...φρανῆρι.

Β.

...ληφθέντων δικαίων
...αρίδου, ἂν εἶναι ἀ
...τὴν ἀνόητον Μυρτώ
...ν.

...τογευμα
...ἐκ Γα
...λγέριον
...τῆν τοῦ
...ἀπεσταλ
...εὔρει ἂν
...ὁ μυθολο
...σθεσμέ
...ἀπεσταλ
...αμβάνει

Τὸ ὄλον ἀρχεῖον ἀποτελεῖται ἐξ ἐνενηκοντα δύο φακέλων, ἀρίστα ταξινομημένων. Αἱ χειρόγραφοι σημειώσεις τοῦ Ὁθωνος εἶναι ἀπειροὶ ἀλλὰ κακογραμμῆναι καὶ συνεπῶς δυσανήγνωστοι. Πρέπει νὰ σημειωθῇ διὰ τοῦ πρώτου Βασιλεῖς μας, διὰ φύλαξαν ἐπιμελῶς ὅλας τὰς αἰτήσεις καὶ ἐπιστολάς, τὰς ὁποίας ἔλαβον ἐξ Ἑλλάδος μετὰ τὴν ἐκθρόνισιν των με ἐπισυνημμένας τὰς ἀποστάσεις.

Εἰς τὸν κ. Πετρακῆον, ὅταν ἐπέδειξεν αὐτόγραφον ἐπιστολὴν τοῦ Ρούπρεχτ ἐδόθησαν τὰ κλειδιά τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Ὁθωνος καὶ τοῦ ἀρχείου του. Τὸ ἔργον τοῦ δὲν ἦτο καθόλου εὐχερές. Πρώτα-πρώτα διότι τὸ ψυχρὸν ἦτο ἀφόρητον ἀφοῦ τὸ τμήμα αὐτὸ τῶν ἀνακτόρων δὲν εἶχε καμμίαν θερμανσιν καὶ ἔπειτα διότι ὡς γνωστὸν ὁ Ὁθων ἔγραφε ἢ διώρθωνε πάντοτε διὰ μολυβδίδος καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἀντιγραφή των ἐγγράφων ἦτο σχεδὸν ἀδύνατος. Προεκρίθη τότε ἡ φωτογράφησις των ἐγγράφων. Ἐλήφθησαν ὑπὲρ τὰς 100 φωτογραφίαι ἐγγράφων, πράγματι σημαντικῶν.

Τὸ ὄλον ἀρχεῖον ἀποτελεῖται ἐξ ἐνενηκοντα δύο φακέλων, ἀρίστα ταξινομημένων. Αἱ χειρόγραφοι σημειώσεις τοῦ Ὁθωνος εἶναι ἀπειροὶ ἀλλὰ κακογραμμῆναι καὶ συνεπῶς δυσανήγνωστοι. Πρέπει νὰ σημειωθῇ διὰ τοῦ πρώτου Βασιλεῖς μας, διὰ φύλαξαν ἐπιμελῶς ὅλας τὰς αἰτήσεις καὶ ἐπιστολάς, τὰς ὁποίας ἔλαβον ἐξ Ἑλλάδος μετὰ τὴν ἐκθρόνισιν των με ἐπισυνημμένας τὰς ἀποστάσεις.

Εἰς τὸν φακέλλον ἐπὶ τὸν ἔξωτερικὸν ἀποκαλύπτεται τῶρα σειρά ἐγγράφων, ἀναφερομένων εἰς τὰς συνεινήσεις Ἑλλάδος καὶ Σερβίας. Ἡ σελὶς αὕτη τῆς ἱστορίας μαρτυρεῖ ὅτι ἡ Βασιλεῖς ὡς σκόνη τῆς πρωτοβουλίας συνεινήσεων μετὰ τῆς Σερβίας. Δὲν εἶναι γνωστὸν πῶς ἤρχισαν αἱ συνομιλίαι, τὰς ὁποίας συνέχισεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὁ διοικητὴς τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης Μάρκος Ρενιέρης. Αἱ διαπραγματεύσεις διήρκεσαν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, σειρά δὲ σχετικῶν ἐκθέσεων τοῦ Ρενιέρη εὐρέθη εἰς τὰ ἀρχεῖον. Ἀλλ' ὁ Ρενιέρης κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραμονῆς του εἰς τὴν Κωνσταντῖνον δὲν περιωρίσθη μόνον εἰς τὴν ἀποστολὴν του, ἀλλ' ἠσχολήθη καὶ μετὰ ἄλλα ἐθνικὰ ζητήματα ὅπως διαπιστοῦται ἀπὸ ἐν μέρους τῆς ἐκθέσεώς του πρὸς τὸν Ὁθωνά τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1862.

Ἡ μετανάστευσις των χωρικῶν Ὁράκης καὶ Βουλγαρίας ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ Ρενιέρη, δὲν περιωρίσθη μόνον εἰς τὰ Βουλγαρικά χωρία, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς οἰκονομικὰς καὶ ἐκ τῶν ἐλληνικῶν τῆς Ὁράκης εἰσὶν ἐτοιμοὶ νὰ μεταναστεύσωσι εἰς τὴν Ρωσσίαν τὸν ἀρχιεπίσκοπον Μάρτιον. Ὁ πρῶτος ἀρχιεπίσκοπος, ἦδη δὲ διοικητὴς Ἀδριανουπόλεως προσπαθεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ὁρμὴν αὐτῆς των κατοίκων, μυστικῶς δὲ καὶ τὸ πρῶτον τῆς Γαλλίας εἰς τὰς πρὸς μετανάστευσιν προσπάθειάς τοῦ Ρωσικοῦ. Ἀλλ' ἄρα ἡ Πύλη καὶ ἡ Γαλλικὴ Πρεσβεΐα ἐσκέφθησαν περὶ τούτου. Ἡ πρὸς μετανάστευσιν διάθεσις των χωρικῶν κατέστη ἀκράτητος. Ἡ θάλασσα αὕτη ὡς πρὸς τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος ἔσται ἀπειράκις ἀνωτέρα, παρ' ἢ πρῶτον διαίρεσις μετὰ τὴν Βουλγαρίαν καὶ Γραικίαν. Διὰ μέσου μυστικῶν ἰερῶν καταρθώθη νὰ πεισθῶσι πολλὰ χωρία νὰ προτιμήσωσι τὴν μετανάστευσιν των εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἐάν τὰ ἐν τῇ Ὁράκῃ ὑπὸ τὴν δουλείαν διατελοῦντα ἑλληνικά χωρία εὐρωσι τὴν εὐκολίαν διὰ τῆς μεταναστεύσεως νὰ ἐξασφαλίσωσι τὰς οἰκονομίας των ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι, οἱ ἄνδρες αὐτῶν ἐν ὧρα καταλήλθωσι δύναται νὰ ἐξέλθωσιν ἐφωδιασμένοι καὶ δι' ἐπαναστάσεως συνδράμοσι τοὺς ὑπὸ τὴν δουλείαν ἀδελφοὺς των.

Τὸ αἶσθημα τῆς προσαρτήσεως των εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κράτος ἀναπτύσσεται ἤδη ἐπαισθητῶς εἰς τὰς καρδίας των. Ἀλλ' εἶναι κίνδυνος μὴ τοῦτο ἐντελῶς ἀποσβεσθῇ, ὅσα ἀρχίσῃ ἡ εἰς τὴν Ρωσσίαν μετανάστευσις των.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου καὶ ἐπὶ ἑτέρου τῆς αὐτῆς φύσεως ἔχω νὰ ἀναφέρω τινὰ πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα, ἀλλὰ προφορικῶς, ὅταν αὕτη ἤθελεν εὐδοκήσῃ νὰ προσκαλέσῃ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἐπιτρέψῃ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν της ὁ ὑποφαινόμενος καὶ ἀφωσιωμένος εἰς τὸν θρόνον αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἡγεμονίας τῆς. Καθ' ἡμεῖς 26 Απριλίου

Εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Μάρτιον